

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΕΣΜΟΥ

ΘΕΜΑ: Δαπάνη για τη διενέργεια εργασιών αποκατάστασης σε διατηρητέο κτίριο

Τα κτίρια που έχουν χαρακτηριστεί διατηρητέα αποτελούν κομμάτι της νεότερης και σύγχρονης αρχιτεκτονικής κληρονομιάς της χώρας. Η δαπάνη για τη συντήρηση ή την αποκατάστασή τους βαρύνει κατ' αρχήν τους ιδιοκτήτες τους (άρθρο 11, παράγρ. 2 του Ν. 3028/2002), όμως η νομοθεσία προβλέπει και αποκλίσεις από τον βασικό αυτόν κανόνα, κυρίως στις διατάξεις των άρθρων 40, παράγρ. 2 και 41, παράγρ. 3 του Ν. 3028/2002 και υπό τις προϋποθέσεις που τίθενται στις εν λόγω διατάξεις. Οι αποκλίσεις αυτές, για την περίπτωση οικονομικής αδυναμίας του κυρίως βαρυνομένου, καθιστούν αναγκαίο είτε να

εφαρμοσθούν συγκεκριμένες, υπάρχουσες ρυθμίσεις είτε να εκδοθεί το προβλεπόμενο με νόμο προεδρικό διάταγμα.

ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ

Η συγκεκριμένη πρόβλεψη της δυνατότητας, υπό προϋποθέσεις, να αναλαμβάνει το οικονομικό βάρος της αποκατάστασης διατηρητέων κτιρίων το δημόσιο ή άλλοι αρμόδιοι φορείς, στο πλαίσιο της συμμόρφωσης προς τη νομολογιακά αποτυπωμένη [ενδεικτικά, ΣτΕ 1097/1987 (Ολομέλεια) και ΣτΕ 361/1988] εκδήλωση της υποχρέωσης του κράτους για την προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος (άρθρο 24 του Συντάγματος). Η δυνατότητα αυτή μπορεί να προβλεφθεί κατά δύο τρόπους:

α. είτε με την εφαρμογή των διαδικασιών των άρθρων 18 και 19 του Ν. 3028/2002, που αποξενώνουν τον ιδιοκτήτη του διατηρητέου από την κυριότητα ή τη χρήση του, με την καταβολή ανάλογης αποζημίωσης, οπότε το οικονομικό βάρος των εργασιών βαρύνει τελικά το δημόσιο,

β. είτε με την έκδοση του ΠΔ που προβλέπει το άρθρο 48, παράγρ. 2 του Ν. 3028/2002 «για την επιχορήγηση ή και την παροχή άλλων οικονομικών κινήτρων σε κυρίους ή νομείς κτιρίων που έχουν χαρακτηριστεί ως μνημεία ή διατηρητέα», η οποία εκκρεμεί από το 2002.

ΕΞΕΛΙΞΗ: Το Υπουργείο Πολιτισμού δεν έχει ανταποκριθεί στις παραπάνω επανειλημμένες εισηγήσεις της Αρχής,